

Rejsen

Bilen er pakket
jeg sætter mig ind
bilen begynder at rulle
langsomt og tøvende
som var den i tvivl
om den vil

det går i ryk
stoppe for rødt
dreje
dytte
bremse
speede op
kaste bilen
rundt
i trafikken
intensiteten er massiv
landskabet ændrer sig
luft mellem husene
grønne oaser afløser massive betonmonumenter
dækkene begynder at synge i asfalten
staccato rytmen afløses
af en jævn monoton rytme

byen er en skygge
i bakspejlets horisont
foran mig ligger markerne
nyligt pløjede
med lige rækker
af plovfurer
våde af regn
med en stærk lugt af muld
passet som en baby
der har været i bad
duftende af sæbe
med fugtigt sirligt rødt hår
varm og tryk
i mors arme.